

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 809. Leonis Pap. III. Annus 14. Caroli Magni 9. Nicephori
8. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

CHAP. III. 14. 809.
 CHARITATIS LIONIS CAR. MAG. 9° IMP. LIONIS CHRISTI
 809. PAP. III. 14. NICEPH. 8.
Ecclesiast. CAR. MAG. 9° IMP. LIONIS CHRISTI
 NICEPH. 8. PAP. III. 14. 809.
 Deinde gloria ac proxima horaria summa, applicatae te ad con-
 ciliacionem saecularis Patriarchae nostri. Hoc indicium sicut a de-
 ministris: Super propositum bonorum dicuum timentis: hoc aperte pales-
 sed veritate. Ita quod retrahet tibi Dominus, tamquam iurifac-
 tio amicitia mecedem. Non enim ex rerum exitu, sed ad eas-
 rum intentio, seculandebit, tenet scire, solerit Deum praemium deci-
 nere fratrem. Luctatus ergo et tempore puerulo non aurum &
 argenteum, sed usque thefauis et clavis reservationis. Oramus autem
 et horum amplius, ut pergas incipias, ut tu quidam the-
 fauum praeceas, tenui acquiras. Et nos humiles Patriarchae conspe-
 cimus fratrem, aut potius ut Ecclesia Dei tuu aperit pacem adopta-
 matis et oblationem coronis necetas. Et quare sum platus.
 III.
 Quantum autem iugis significare nor, quid sentias humiliatus
 infra: iam sine suo excellentissimo curam Obi glo. qui occulta
 nunt, significamus. Nolla nobis eum Patriarchae de communi-
 cione dubitatio per alterius Octentum canit, sed quod depositum isti
 per sacros canones. Et quando prohibetur a sacra ministerio,
 sentiente. De beneficiis, & facultatibus Patriarchae, pietate
 damnatione nostrarum; niuitur quia Occidentis etiam & ban-
 dum genit, tunc protinus & simili sacrificabimur & communica-
 bimur. & manum per regnum, nihil inquietus de tribuendo hac
 causa est, sacra operata est, pasciendo: nequa sit meta aliquip,
 sed communis redditus & felicitas gratia. Sicut autem lingua men-
 dace aliis suis Dei pacem incaet, et dicant, nos potius deponit isti
 sacra fato fuit et Occidentis, accusationem aggredimus Patriar-
 chae nostri, et qui non deponit tam sacrificant, secundum etiam
 decimas traditiones Patriarchae. Labii dolosa que has loquuntur,
 calumniarum, inuidiarum, inuentarum, & qui sanari no-
 lunt inuidum vulnus Ecclesie. Nullo modo, absit: Et Patriar-
 cham qui praeceps, suscipimus & suscipimus, id est, ad mortem
 quam cum communicamus: & sanctificamus, quoniam illi,
 sancitatem suam suscipimus, & suscipimus: pro eo etiam offensum
 quotidie.
 IV.
 Attrectur a sacra Occidentis, qui adulterium corrompet, &
 nos: ut ante diximus: cum eo communicamus fratres, in Ecclesia Catholicis
 Catholica, nest agnus nostrum vniuersus. Quod quidem p'st
 gaudium in celo fuerit, pac in Ecclesia Dei, que apud nos est. Ce-
 der, sicut & concordia palam emeget, tristisque nostrarum
 laudium orbatorum, adeo et potius transcat etiam communis
 potestim Imperatoris via cum pretioso inflata sua Angelica et
 lumen candescit. Sacerdotes tandem inficiantur, mul-
 totus magis sancti monachicorum ordinem laicos: etiam exultatione
 exaltatur. Domine noster quid & quale brauus accipiet
 Quod secundum non accedit? Dicamus: hoc: Occidentis ipsi cele-
 brabitur, & laudibus efficeretur; magnamq; hoc palto misericordi-
 am consequetur tuus in hoc tuo in futuro facio. Si nos peccati-
 res substat, & adorantes, & gratias agentes a te verbo, con-
 gruitas archiepiscopi praesenti defervens, ad horum
 facientibus dilectum scriptum de latrante prolixum offer-
 nus, et nuptiis quam a scripto eripiunt, sicut ante, confessio ac-
 ed: cum & communemus. Si in manu vestra sentient, si
 quid vultis; & nobis loqui amplius non licet de his negotiis.
 Es ecce non Angelus, non bonus, sed Deuterius ipse, qui ad te
 per nos transfigit, & impedit, & horitur, hec filius pacis, &
 pacem querens, pacem petens, & nichilcans in pace com-
 lumbus.
 V.
 Verum cum ita Theodosius scriperit, nullum debi-
 tisq; tueri dicendum. Concilium in Spiritu sancto legi-
 time congregatum, sed proditorum carnificina, quam qui-
 dem & olim infami nomine idem Theodosius in episto-
 la ad Eusebium appellat meco-hybrimum. Sed iam
 accipe quid de eo idem dicat Theodosius in historia quam
 resulit de sancto Platone: Postremo ut summam tem-
 peritum fratrum societas noluit accepta est, & in actro conclusa.
 Quo factu, Synodus constitutus est dies, in quo viri ille sancti fa-
 mus Plato & militari massu viri cum tribus aliis, velut malefici
 quipham, ad ipsam Synodum duxit sunt. Misericorde certe pe-
 diacionum vide proper imberbis latitudinem ingredi non
 vident, sed latitum portari catena vinctum, quod ipsius pedes cir-
 quidabantur, & ab aliis humera in alios, velut pacuibus quadam
 indecora traxerunt et transmisit. Hec nolis: haec fuit ordi-
 natio, Eccl. Tom. 9.
 15 b 3
 VIII.
 PERPETV.
 TIO AD-
 VERSVS
 SANCTOS
 MONA-
 CHOS.

nationis Synodo congruenta ratio? Hac in operi existimatissima
 quodam quatuor sunt bac illius inferiora, qua Latrocinium ius-
 cit, & tyrannice imperium violentia olim patita sunt. Hac
 a Theod. et Syntodi oratione Theodosius, qui in epistola ad
 Athanasiu b' romane fama hanc Synodum appellat, in qua maxima
 et Syntodi. tre maximae dignitates confidebant, in eadem vero epistola
 plura inexit, que in hac etiam Syntodo facta sunt, que audi-
 tis cum inferius hoc istud anno reddidiri sumus. In-
 telligitis quoniam procul a falso Theodosius abhorruit,
 cum aliena, nempe sancti Platoni certaina defensio,
 & coronas retevens, de scipo verbum nullum inferuit,
 licet et omnium coryphaeum & Confessorum anteligu-
 natus.

Quid autem ad Syntodi tempus spectat (ut hoc non
 praetereat) hoc anno metu Januarii Indictione secunda ha-
 bitant esse Theophanes tradit, cum de ipsa habuit: Tempus
 Nicerophorus too. occasione percepta, cum Episcopos & Clericos
 congregasset. Synodus aduersa in illis celebrata praecepit, per quam
 a monasterio & urbe deinceps exilio sunt delincti, mense Iunio,
 Indictione secunda, huc Theophanes.

DIVERSA
 PARVUS
 SYNODI.

Sed quis in hac pleniori nodo statutu fuerint, videa-
 mus, & qui potuerint illi canonis talis conuentus. Recen-
 tent eos ipse Theodosius epistola qua ab exilio scripti ad
 Leonem Romanum Pontificem, quam suo loco redditum
 rufum, necnon in epistola ad Eusebium. Porro eiusdem
 conuentus illi decreta ista fuere. Primumq; illud, quo
 anathemati subiicerent omnes, qui ipsorum errori non ad-
 parecerent, quo inquit Theodosius canone vniuersam
 Catholicam Ecclesiam condemnarentur.

Decretumque influerit ut, ut conligium Constantini
 cum Theodote, vivente adhuc legitime coniuge, quam
 derruerat in monasterio, ex dispensatione dici deberet
 legitimum. Ad hanc etiam addiderunt decretum illud
 nefarium planè & pudendum, nempe leges diuinis aduen-
 tis Reges nihil posse. Haud dubium fuisse liquet istam
 Imperatoris sententiam. Ad hanc illud addecere: Ne qui
 pro veritate ac iustitia vigeat ad languinem refitulent, eos
 Precursum, vel Chrysostomum imitatos dicere. Pre-
 ter hanc etiam turpe illud: Episcoporum vnumquemque
 in sacros canones praeceps, que in illis statutis sunt dif-
 penſando potestat habere, promulgaruntur, hoc recitat
 Theodosius ab Imperatoria ista Synodo fuisse decretum.
 Nouitoribus congrueat, qui tanto legislatore, Nice-
 phoro celestissimo gloriorentur, ut volent. Sed quia tam
 irada & enormia illa decreta finit sequita trilia aeq; crudeli-
 illata in seruos Dei ab Imperatore audiamus, atque
 primum, que de sanctissimo sive Platoni ipse referat
 Theodosius, qui ait

Sed ut quia in medio sunt, et velut ludicra quodam pratermit-
 tam (illa enim historiæ modi implere posunt), exilium iam decre-
 tam fuit; & pater ipse circa uniuscepit est in una quodam infinita ex-
 hu que ante urbem fuit, quemadmodum & sicut nosfer, Iolo-
 phus Archiepiscopus Thessalonicensis alia quodam Valida a-
 ptera, & munto quodam carcere ad exilium accedente. O re-
 rum mutationem, inanibus usq; humanis extinxerunt hi qui
 communiter à viuentib; & periti homines vestris non sunt infam-
 ferre indicio, quod indicet debet. Magis festum enim erat
 iniquum illud faciem. Missum facti abnevit illud, in quo Im-
 perator ipse militari acie omnino fratris societatem inuidens, com-
 ex monasterio illi fugatos sublevant subtigere conatus est,
 & deceptus, sed enim Imperio fortiori i'lo esse cognovit, qui di-
 unalege nitebatur. Dispersi facie carcere in monasteriis confi-
 tis, & monasteriorum prefectos carcere ducas factos, b'z
 quos clausos tenetam plura quam insisterent, tormenta inferni
 res. Prates que pollex colecta sunt: quia tempore multi abdu-
 ti, & in aliis translati, persecutione, inquisitione, decessione
 atq; exterminatione pertulerant, quo tempore multa &
 ingentes mone, et intercessiones & responsa militag, per viues
 viris investigatio facta est, nec vlt aliquis atrum latet, adeo
 ut nonnulli per timore persecutum, in certos annib' sepe ab-
 dederunt, ut ferocius offendit.

Haec autem omnia enim di causâ fallaciam (ruris enim pra-
 admirantur eadem, ac illi cogit) vi, qui alii terro illos conti-
 En angelum & Precursum, teamat coronaverunt, quoniam s' u

prætextus; & iustificatio ipsius nefarii sermonis usurpatio. Adulterii siquidem coniugii communionem dispensationem esse decernuntur regibus nihil post diuinam legem definit: Eas quo proveritate ac infilia rique ad sanguinem refutant ut Prætor forem & Chrysostomum, unitari vetant. Episcopum vnumquem, in feras capere, præter eas quem in illo statuit, postquam in habeant prætextum. Quare si quem forte farsi intentione contingat, clam palaverum clementiam per quos depositum irrogetur, rem tenet, hunc foli velutiori oratione exortem madece. Quorum suorum tuis illi eis, qui varijs canibus cum alijs offensis tenuerat, adulteri copulato, vnde non ipsi publicè ministrari. Testes qui domini initiantur tamquam defrascati faciunt in eo ipsi tuoribus, tum se ipsos facti vocant, & eos qui illas non admittunt, vel a Deo alienis anathematis ferunt. Tali demum hic pars profectio.

XV. Quod agitur ab hec, & hec discernendo illi, nisi Apollonius ille dicit: Non Autriugni multa facti sunt, si dominus legum & causarum omnes fidibus in famulū illius ergo & simplicitate vostra quae fisco exposuit, vocem non illam quoniam corporeum cam legi & legi corporis Christi emovi, cum maris flumen excederent, ac quod Christi mitis atrium beatitudinem tuam adhucem: b: Salua us, archipela Ecclesia que fabrica est, permisit imitata magistrum Christianum, manuam Ecclesia ne fraparet, scilicet illi Petrum, inquit illi incipiens in mare mergi, in antennam tuam habere recte. Adulari, precamur, cognoscimus Papam, ac quod illud in latrone Euclidem, tenuit in murem ipsius, et ipso expellit eis, ut omnes vorantur, dignatus fui episcopu su: & tu dicere audie) nostra nomina quodgetu, traxi daturas, vel pati intima contra presentem hanc heresim, vt dicas.

Si enim quis, ut in anterius, hereticus synodus regreter sit non sunt, quae Orthodoxam quidem alijs cognitione refutant antiquitas nos oblinet, cogere potuerunt quod aquilu nostrarum fuerit (cum tunc fugeremus) a domino tuo principiata legitimum synodus concuerat, ut Orthodoxa ecclesia duxisse hereticos excluderet. & neq; suorum degenera tua cum Orthodoxa omnia anathematis metas etiamus vagabundis, ne quod immunita porrors claram adulterium hanc synodam nati, quibus illic placuisse probatum est.

Hoc sunt parviti ne illa concuerat, ut minima Ecclesia membra representante, & dimo posse alia vestra principiata, & obsecranda de celo sanctum animos efficiat, ut res propriae vobis reparet, & favo precium suum illiusfatu, atq; conseruare quod ficitum documentum, tunc suorum annos begeantur, quemadmodum & Christum ad Agaram leviter, & multo etiam de sedis digni habent, qui de apostolo Samuel acciperent litteras. A me autem solo peccator, & in carcere detinente missis haec epistola, propter quod patet, Plato (cineat, et costruximus inclusu, & Theodosius archipel ipsius germani usque in alijs insulis portas insidiabantur, tuis adiutoriis per me & necum eadem invicti, & facti beatitudinem tua regi, adulterior, hucusque Theodosius ad Leonem Romanum Ponitissimum.

Qui quidem primum superioribus illis ab eodem Theodosio per Epiphianum quibus Leo Ponticus acceptis, ad eundem Theodosium litteras redditum Apollonius, patrem amorem plena, licet non extet illa quidem, sed eis cuiusdam fidei, redire litteras ad ipsum à Theodosio declarant, quibus adulteri errorum, nonnunquam dogma fortissime disputat. Datur vero illi liberum in primis S. Platoni nomine & Theodosio, quantumlibet illi (ut ipse tellatur) existent in carcere ob iniuriam separati; quod fortissimè id accedit, eo quod ad ambos in scriptis ipse Leo eas quas diximus litteras dedidit. Magni momenti rem agunt: siquidem pacifacient nefandam obortant hereticum corundem, qui errorum moribus adeo tenentur, defiderent dispensationem (ut alebant) legitime factam super adulterio hoc que Mischianorum appellant hereticum; itemque ipsos purgant apud eundem Leonem Pontificem, de his quae acceptili illi, ipsos cum quilibet hereticis admisceri. Epiphila autem sic se habet:

Aliqui Angelus beatissimus & Apostolicus patri Leonis Papa Rome, Plato inclusus, & Theodosius presbyter a propositu St. Leonis.

Magnum reverentibus humilium & summi voti epus fuit, quod

Scripsit & tunc pariter ad Arsenium epistolam, quā dis-
luit argumentationes aduersariorum, quibus per dispensa-
tionem crimen licitum factū affirmarent.

Sed & ad Theophilum prefectum eodem itidem agumento alias & litteras dedit, quibus cum in unice perfidie cobortari, oblectione illi respondit, cur ipse Theodorus vocet hos hereticos, quibuscum haud pridescerent. Ita tamen communis est, ita fibiciusque: *Quod si qua-
rat faulta tua, quid casu/a sit, car hoc ipsi ante differuntur non
discimus, sed & commenem attemperam per eum in his, ut
cuncte habeat. Symonacum te tempore mundum sue, nec per-
moglatum adhuc erat prae summa degena. Et anathema. Et ante he-
tatum non et discedere posuit a praesertim antiochae sed apertam
flam solam cunctiomque refugeret, & congruenti differentiatione
at tempa clementiora Patriceus & Imperatoris nomina se-
licet. At postquam in apriam vnde erupt impetus hereticorum per
Symonacum aportet religione tuam ria cum catena Orthodoxos
liber agere nec communis modo una bereantur, nec ullum nomen con-
seruant et ex ipso *Magnotheosis adfuerint*, aut qui cum ea
fiant, ad finem autem eufrasiodi colophonem apponens
hoc monachum hunc scribit.*

Vero cum euinoaudi Theodori epistola circumferatur, quibus Sy nodi illus errorem iam eis conuersum in herefum, confitantesismus affirmaretur non ab aduersariis tantum sed ab aliquibus ex iis, qui praeipsi adhuc reverentur, contradicendum est, inter quos unus Athanasius fuit, ad quem idem Theodorus ex ea causa epistolam scripsit, ut necessario recitandum, quo omnibus imotetur, quibus videntur aduersariis rationibus ad purgandum perpetratum facimus, quibusve Theodorus, & factum vere hereticus, & eos qui fecerunt hereticos esse demostret, aut quidem ipsa, ut quae plurimorum Confessorum coronarit recenter, & docta disputatione herefim palam offendat, sic enim ipsa se habet: d

Aidanus frat.
Magna cum patientia legi litteris tuis, frater carissime, &
allegata de repentina mutatione trans Mittro priori illa, quod
terram cum micacis esset, hacten confusus ex eis Machiamicam
faldam episcopum postea etiam cum Pentalegum dicitur, quinque
plures cum iaceo esse pronuntiavit. Nisi vero (ut apparet) impu-
tandam tibi aliam fuisse, totam orationem trans proposita illius in-
notans tuus Euclidius, ac nunc etiam meo infestam humanitatem
meam dicitur sufficiens. Et quidem sive verba mea certior,
quod ad scru-
pulum, nullus manus est enim verus ex Dominis verus. Apoflorum
& Prophetarum, a Patriarchis etiam Deo pleniter deuenientibus sunt, fit,
hacten ergo grauiussum: vide et primitus tua, & quisquis alio-
rum opere non sentiat, quo redigendi sit. Argumentum et inima, que-
bus etiam nos esse contenti in genitivo, ne enim ex Domini veni-
bus, ne ex saeculo deponimus, sunt, sed (ut etiam Prophetas la-
guem ex terra clamantem, & ex legibus aliena, multitudinem
omnia humana metu in peritura).

*Aus enim amicos omnes ac prios, deos iuxta & indolos insa-
nire, cum huc est esse audiunt, hac extra opposentes: Cum aduer-*

heretici illis appellabimur? Transtulisti enim mandatum omnium
Domini et consularares canorum dominorum et sacrilegii, quoniam
est appellare eos scilicet, non autem heretici, haec videlicet ad quae
Theodosius regnante primo summi non obsequiose primum digni-
tatem suam, qui erat in aliis illis tempore in productis in mediis
et ruris, unde Hispania auctor, qui patet ipsi persuasione posuit
Clementia regis eam velut solita quia prima mutantur, profert cum
exercitu contra nos et e syncretismo nostra, quae hanc est fit
mentum afferimus? Hac nesciamus eis, in quo destruerit nos cognitus
Quid verum ad ipsos adhuc seruos attinet, hoc dico: Quo patet quod
Syncretus est promulgatus, quid ultrafratres sub eodem anathema-
to, gloriamur dignari et exponamus, hoc est apud nos dispensatur
quod christianis gratias sed et iusta docent, ad prædicare et doce-
re se negant? Quis negat eis, ut canit ex humilia inclusa hic tenet
er? Cor multo prius patet Mala ex parte affectus eis ab aliis
segregatus primus, deinde in eum deinceps locum, ubi sum
et cetera.

Car. Archiepiscopus Thessalonicensis sapientissimus in scriptis suis de depositione. Et in eis arguitur et deciditur, ut clavis certa in majori capitulo, numeris superioribus dicitur utrum in palatio inclusus, ac nam per eius in exiliis et ceteris. Car. reuerendissima cum sacerdotiis et fratris studia tradidit. Thessalonicae & Thebaisque predigavit ex audientiis et iustis profectis suis discipulis. Et alterius tempore propositis immundis dundererat. Car. Naevius et Arsenius fratres aetate eius ad huc, detinuerunt prius, nonne Basilius & Gregorius? Car. Stephanus de virtute amato et exposito tunc discipulis quinque agniti ex aliis metropoli, cum tunc canitatem & decem & cum eo quod Episcopus ante fuerat, Maxime ergo tamquam Euangelista quod ex anno amaturissime diuinae fidei operis nolle ab eo littera testatum? Cum dotato enim et regnophis praepositi in eis oblatione apud Amorium tunc, cum eodem qui superior docebat hominibus rura cura et tribus sui anabatim asserit. Car. Albinianus frater a Nicomediano est in Byzantiam transiit ubi est, verbis illius & ladibris effigie, ibi, dixero ab his qui in imperio Romano servari, prouide se si hostiis pollo sufficiat. Car. Cheshire per securitatem Leonis pugnare. Episcopus. Videlicet cognoscere, ex dominis tunc euercedum propositis tunc a aliis docebantur collatione separari? Cui in Lipara insula vita sua postea fit et resurrexit in ecclesia dicta est. Cor. Latomus in Cheshire recesserat, indeq; sub custodia ad impumis, non diecunz, in carcere cum misericordia et alii pariter in manuas res detinuntur.

Die sui exitus de morte tristis. Cui ad eam habebat illa necesse fuisse, ut

De autoribus de nova trinitate. Cur ad agendum nobis sit alia pro-
thamur ab Imperatore? Quod si non ad amorem, at ei quod
et Synodo depositi. Cur illa ad **2.** Manantem confidit, non in tribus
segregari? Cur enim adveniens ydrom spatham cum tribus
qui ad adulterio depositum et excommunicatum est uero et libel-
lum ostensum effervescit, ut aduenire, tamquam excluderebamus
Cor nos aliis relegati & confisi. Non omnino, tam ac finem
patres: alii ad datussem ab rebe Confessantem aplois multa per se
polli, sed ut quidam in placita decesserat quo non in misericordia
talis a refe indut: alii tunc in felicitate latent, & qui inter
dui comparata non audent, noctis inter se concubent? Cur quoque
a militibus inueni potest aut, rapti ex carcere consuli, dena-
abre praecedit faciunt, ut, si uita per pessimum: Cur Sed
diu monachorum a multa manu subito mina si accepta
est: reprobare nobis rura licet, & Nissa & Cibyropa de
potest. et aduentantes, ut adulteri copulatum si perevera, velut quis
profectus Patriarcha ius ipsius, adulteri copulatum pergere
Et quoniam, sicut, Sandus quisque sibi Christolumentum, Sandus
et dispensatio: Quare illam recipit. Cor nollus quis quartos in
sublatis per diem ex misteriis, atque ad Simeonem nisi quo non
mea appellandum abditi, & que per talium nobis ab Imperatore
re festinata, vi mandat sententia, ad instituto depositum ex
dispensatione curam agnoscit etenim? Cur ad sanctum Sergiu-
m inueni inclusi, & simeon estum seruum prof. Quis eandem

*Cum per duces representantes nos synodo numerosa, in qua et
tres maximis dignitatibus confidebant? Cum ego humilius contine-
sus ibi in exercitu, vndeque obvallatus, sedis subinde a iudice: non
sem quid iniger ac crux dicit: Cum ego exaltavimus. Considerat pri-
cursor solitarius Eusebius, non sibi dispensatio. Et ille sequitur
et dispensatio est ergo, ut sancti dispensatio. Et precedens se
cum l'aristotele. Ecce quod illi aduersari copulationem pra-
permittit, quamquam illi non sibi eata antebellum. Non sibi*

PELOBA-
TIVEL EST
CHARLES
MOECH
ANOKY
GENTEN
TIA.

XXVII

XXXII

三

NICHEB. S. P. M. L. 14. 305

anathema est, quod Sanctorum dispensationes non admittant, Iar-
vo de clementia, & ego cum Paro meo & Calogero a ducali-
tate nō exterrimatus? Archiepiscopus autem de eiusdem atq;
per eam, solum canam, quod à me regat, ut cum Studiis celebrati-
vel, ret, et communio presbiteri, sponori sententiā depositus. Elec-
to Claudio p̄f & factis canonibus depositum adulteri copulati-
onib; abhuiuit, invoxū ut per omnia prouincentias, qui & clau-
p̄s ante sacrificium. Eius verū qui depositus per canones non po-
terat, ad positionem adiuxit, sicut illud dictum factum consuetu-
nē, post Episcopos, prout ex visione fuerit, ut canonibus: quod illi
canon per petuum se natu' nec hoc fatem' considerare volentes,
naturae se habeat, post Episcopos qui depositum, ab eo quoniam depo-
sitione depositi, ut impetrari apostolorum oraculum. Hac
nos vobis Episcopos constitutis. Vos vero in eis perferentes antea soli
et pacem habebitis, non abundantem antem punieritis, &
perpetuam inter vos bellum geretis, abieci et obedientia penitentia
litteras.

XXXV.

Car que post Synodum gesta sunt? Et utrum per Imperatorum
Ecclesiasticorum dicentes, nos quidam de preso, Synodum vero san-
ctum esse, & se obligantes, quandoquidem sanctorum & consueta-
rum effe adulteria ex copulatio, & indumenta qui eam peregrinari,
admodum, tamen adire et illam nomen, aut flagitiorum sciam-
ntium, terroris mente fuisse, ut que etiam plenum per mem-
bera & corpora in loco, nonnullarum etiam flagitiis & crucifixis
tum, in hac vicere regni, utrum tam etiam, nos a fute, fuligine, ja-
tar? Quoniamque ut eam am bac omnia, ut paucum complectatur?
Quoniam quid adulterio non possent vel dicentes, aut affectant, aliter
etiam siue Euangelio et angelorum omnibus, quam velut fatimam
& Sanctorum aduersari, hoc vellet abutere, scilicet & verbis eti-
am in eo confundit, id loquenter, sed quoniam sic supererat
Quoniam itaque puto dicunt, quod nemus adulterio, non docen-
te, & posse vocem habere ecclesias? Phantasi sunt si qua dictum &
omnium: aut vera? Et quoniam vera sunt, quo modo non vobisque do-
cendit & tradat, cum verba facti? Aut quoniam vos illa credentes
reprobemus cum ipsi qui hoc dicunt? Sed & fitamur
opus, cuius veritate testifiquar hortendum simus medium a
vis ipsos attrahentes.

*Quamlibet ergo humilius cogit, non flere, fuit scripto, fuit scripto, fuit scripto
pro quo ad te fecimus cum timore ac tremore, cum
fervore. Et si quicunque vestrum forte non necessario, dicitur
super vocem meam facere exsultare. Verum ad tem tamens ve-
ritatem oratio.*

*Ab enim aduersante, aut docente mortali, sacrilegiorum
honestorum: qui ture illi appellemus hereticos? Mortali ergo &
sacrilegiorum absoluere, verbo illi revera non docent: namnece
que leges non habent, mortali docent. Neque nos nescire hoc
illius dici possumus, sed quod adulterium connivit nem non appro-
bat, et illi amena sunt. & per eam alias Evangelia trans-
regiones in canonicis insactionibus, sicut erat esse dispensatio-*

*angelum, quod non est aliud: sed ipsius dico quod non
volunt convertentes Evangelium Christi, sed in
lascivis et aliis escandalibus, vobis aliud, prout quis quisque
damnum reddat, anathema. Prout quocunquam in
nobis non apostolus sed Christus prout praecepit, non
innotescit adulterio, connivit, et ut quod non
modum at non bonum in delictis, latentes in
veritate, & hoc in veritate Evangelium non habet
tunc, sed quod in vita taliter, scilicet quam
tide dispergunt; et postquam platonis deinceps et dia-
coni, tom corbant a summa eternis exaltis, a quaenam
naturam postquam, & foyere vas, ut postea se adiutoria
re mihis misse.*

XXXVI

holere: que vere illi appellenet hereticos? Mochari ergo & verilegat absoluere, verbo illi reuerter non docent: namque heretici que leges non habent, mochari decent. Neque nos nosde hoc illi duci possumus, sed quod adulterinum connivit nonem approbante, & quod illi annexa sunt. & per eam alias Evangelia transpositiones cum canonum infractionibus, salutareme esse dispensatum, intercluso malitiantem sententes; atq[ue] hoc ipsum in die per illa carcerem, quo dixi indicantes, Evangelium fons erit nostrorum sententiae & virtute dispensationem in omni prevaricatione fieri ostendens, immunita Dei misericordia Variantes & multo distinguitas. Et qui posset mobilis a me mutabili non est, dispensationem esse, quando violenter, re ac verbo synodus decepit in omnem ius impudenter mentevit. Ut symbolum si se capi negent, si adulterinum copulationem statuerint, dispensationem Sanc*t*u*m* patrem appellate, nec eos qui illam non recipiunt, excommunicate esse. Quod si excommunicati negant, quosq[ue] illud claramur: Is*u* Sanc*t*u*m* non dispensationes non recipiunt, excommunicata. Per ipsiuncum est enim, chancerype illas aliqui debeat, ne tamquam ex*l*ocutione nisi est*l*ocum. Quanquam vero de re a quaestione et praeferencia de adulteri connivente: propter me ego excommunicare, ut que iuxta SS. dispensationes fuisse, et quidem si earum simili sit, immo et suorum Sanc*t*u*m* dispensationes, si sancti monachorum non sunt (vitrum enim) ex*l*ocutione illi fuerunt, quid adulterinum copulationem non recipiunt, immo et si sicut illi agant, ut que pertinet a suis, obstat a redi*l*ectu*m* occulatur negotio quod*m* actione est.

XXXV-
II.

Lam̄ v̄d̄ quam̄ immutabilis fons mandata Dei, audi Balistom̄. Forte intendere quām̄ meam vigilans ergo in teum redire Domini voluit, ut homines non attendas, sed Energias mandata perstaret, quae nec tēpore, nec hanc ratione tē comp̄tantes cōsumantur, sed eadē permane-

*magis canonibus. Et si antiqui secundum Deum, modo heretico-
rum ieiunationis participant? neque cum sint tales antiqui veri
fideles.*

Atteinde stague fater quid sancti in Eoflano dicat in eis qui veritatem metuunt ex uniuscunctorum: Qui de seipso questione ratiocinante metuunt non potest, cui non suspecta demonstratio, ideoque perrogam habent in munditate: ut rectum se faretur, ut qui nolumus habeat fiduciam adiuvantem & postea auxiliis ostendam mibi vel vobis patet in omnibus veritatis & prompta auxilio res perfruatur. Multo igitur autem sine demonstratione autoritatem sibi venientiam, certitudinem posse, perfundere non possum. Ant quod dominum omnipotentem sub missione patet, ut dicemus nunc patrem, vel et artem omnium pro arte habeam & accipiam vel certum venenorum huiusmodi pro cibis cognoscam. Ergo terrenorum quidem rerum talium multitudinem velut reverbera, simeantur, in celo tamen aut de terra aut a terris suis villarum atque sequar, ab hac recedens, quia iam alii magni credulorum ex dominio suorum scriptorum testimonium tradidit. Non andicamus. Dominum dicentem eum: Multi vocari, prius vera dicitur & certum est. Angusta & arcta est via, quae ducit eum ex manu inuenientem eum.

Qui ego fessus mentis non invictus es pasci esse, qui per angustias intreras in salutem, quoniam ex multis qui per latas ferunt ad perditationem, aut quia non magis aperte agit, si tempore illius vivis, qui beatum Stephanum certamen obiit, in illa parte censeri, quod subito petet utrum, qui propter multas annas autoritate etiam fuisse possit videtur? Elegit enim tunc Dei plenarii, quam invictus esse arroganter adiunxit, quem admodum ex veteri Testamento definiunt, cum multi a populo celesti pugna calente & Phoenix sicut fuerit. Deinde placuit, & cestus utriusque fidei dicitur: Quis autem invictus est in eis qui multi tantu contemptus faciunt? Quis ergo ager que si tuera decessum? nec ergo facinus erat, sed ipse res ipsa malorum, non sentiatis ete regnare. Optimum enim erga teum optimum auctoritate, & multitudine concordiam d'oluntur. Tunc te, frater, videamus, ferme non sumus, non multitudinem anteponere, nimirum per se, ut cum paucis ad arcana connoemem. Ut iveris si placet, adiunge te multitudinem Sodomorum, ergo vero cum Larvicio, quoniam te gaudens, sed paternum recipias hanc dilectionem. Quoniam vero multitudinem mali preceps, blandus & numerus cordis ambi impetrans & ignorans captans? metu & terroris propositus, quod breuerit peccati vestrum aeterna vita praepulit? quod nullus a patre confiteatur. Multitudine mali actionis defensio: tunc multum declaratio quis enim plus malum agit, tanto maior est etiam laus. De his ergo in bunt modum. Cetera autem ut a prophetis per se operari videntur fore, certe, tunc non alia epistles in modum excellunt, tunc quia res sua sensu dilata acceptiora sunt, quia dicuntur, bucusque ad Athanatum Tocadorum.

At non hic sicut certaminis: quoniam hresim stabiliri contineat, nescius alij argumentum cum tamen Theodorus aperteput, idemque ex divina Scriptura per ris. Sed quidam cum yd dictum est, plurimos Theodoros libenter contradicentes etiam extra numerum eorum qui Meechelum docto interfuerunt, ibidem potissimum innitebantur argumentum ab exemplis perito, ostendentes nimis similes fratres Patres, ab Apolo polo Paucos incipientes, qui ex dispensatione Timotheum circumdicti, dispensatione a liquido vieserunt. Ad horum vero destruendo omnia agnuntia idem ipse Theodorus volumen de Dispensatione vniuersitati conscripsit, cuius nomen in epistola ad Nauaritanos, in quis & pluribus differunt ut iudicem. Aggregata est autem Theodorus euidentia libro scribere horum tractat in Iosephi Archiepiscopi Theodosianico edito. Meediantio, qui fuit illo dispensatione, dividitur in duas, scilicet in duas, vel ab aliis violari ex falso praecoram patiuntur. Nam audi quia ipse ad episcopum Arianorum non per suorum patrum Iosephem in eius fermendo, vbi locum de quaternario bus suis latus lanceatis cognoscendum ad eum in his: Sicut enim in suis accidentib[us] & ceteris infra dictis locis, acutum enim prae-

AST C. & MAG. 9. IMP. LEONIS CHRISTI 595
NICEPH. S. PAP. III. 14. 309.

et communio. Sed potius infusio nostra, ut hunc et prepositum re-
lativum agere possit: quam horum parta nostra in quatuor
amborum illarum sensibilitatum, videlicet meam propriam in se-
cundum et sentientiam tenet, quoniam nec lego nescio, nec animo
tunc quicquam esse posse. Sed dignorum est autem domino Pa-
trum, quoniam tempore documenta et praecipe proferens at-
que commendens proprieatem propositionis ratio possidit ac de-
nititudinem labori mei refugias, era, nis'allor, oper' p'ssum.
Ecce ipse.

Petrus Theodorus, hoc tempore ceteris eminentioris
scitam in Oriente fulgebat, ut Orthodoxi omnes eius
etiam cum quod dubitari non in facultatis Theologis
habere contingeret, ad eum tamquam ad oraculum
venirent recurrere. Ipsi tamen summa animi demissione
radius nihil nisi tribus, sed cum ea patre sancto Platano
accipit accepit fratrem, intra septem facias humilitatem procul
et omni arrogancia atque futili se liberum custodit.
Nam accipe que de hisce fratre ad Stephanum Lectorem,
qui eum doctrina nomine plurimum suis litteris celebrat,
sic enim exorditur: *Accipit litteras Deum evanescit et inscriptio*
quidem tamquam ab uno sententiis verbis lat-
erat a fratres misit. Semper ergo ab his, seu a pluribus de his in-
scriptis, quad imperata mea congruentissime regnabo. Primum ergo quibus me celebrantur linguis tua exorta-
ta: ab hi ego Laudius longe remoto sum, cui peccatis son-
tum organum minime laudabilem. Si quid verum in me est,
et docuimus, emi qui spiritu me genere, pars precium tribu-
mus, &c.

Quam bene constitutus Deus fuit prouidens! his temporibus perditum, Ecclesia Orientalis, cum malorum episcoporum, & pessimorum Imperatorum conata, versu-
serunt ferme Evangelium, & reliqua divina Scriptura in maximum discrimen adducerentur; dum quod divina
sive legi prohibitorum, id per dispensationem polemice-
rebarunt: quod & carnalis populus audeat amplectere,
quiam exemplo Constantini contra canones & Ec-
clesia morem veterem in concessa tentaret, ut idem Theo-
dorus testatur in epistola sua ad Nauterianos: sique popu-
lum spumæ etiam de destruenda diffusus est, quousvis praetexto,
prius ad mali factos dolo patitur. Quamquam in
tribus Theodosii intentum est etiam illoro vulnere Evan-
gelio, totus penè Orientem corruerit. Sed eis clangore fo-
rum, ut quamplurimi a refusamento nouse huius se-
parari ad prefatam.

Sed non præteremus dicere de alijs Confessorib[us] X
per persecutio[n]em tempore ead[em] ex cau[a] coronatis, & c[on]tra
quibus idem I. Theodorus in alijs dubiis frequentius ad
Necratium dari epistolam scribit: in priori enim exor-
dio, tamquam panegyri quidam laudatus erat. Philip-
potamque Philonum qui per persecutio[n]em obterant, int[er]
laetos Confessores ob tam rem totum commiserantes.
Rufum vero in aliis ad Iacobum Necratium scripta
ista legimus: c[on]tagit in primis de pseudoarchiepiscopo
& o[ste]n[t] bellatissimis, qui Iosephi fratre Theodori idem
interfuerat.

Tu haec in me efficerem litterata, sibi desiderat: finaliter obsequio, adiuvi atque sum, & certus. Per manum propter impotis, alterius propter pietatis, proximi pietatis Deum qui et velut tu et tu in me regnum habuimus. At de sacro quidem fabulatio, qui unius vestis lapidis est pectus, cum se fidei desiderat & misericordia, et de fidei misericordia, et de fidelitate, et de septendecim annis fratrum omnibus, etiam sicut de domo suam in mensa ad alias episcopulas, omnes trahunt eis huc, quantum potest et gaudet et statim ac lassitudine, qui ducuntur ad festi delectationem, venient al colophonem.

Qui vnguine adhuc inque & adhuc a Christo sunt, &
qui sunt a me separati non sunt. Et postea re auctoritate
eius ex Apostolice & Patriarchalium, etiam si hanc excep-
tione nullum verbi quis vnguine sic est ut non Christia-
nus deus misericordia, et misericordia dei sententia signata ex
eis locutus sit, ut natus pudi, sed discens beatitudinem ab his
et regnante regnum generatio adhuc patitur, semper alios episcopos
nisi est, aliena fide in eis Episcopos obstantes, neque
ergo tamquam sed morsa haec, cumq; trasponit, &
ad eum rediposuit. Tali sumus, testificari enim non voleamus.

XLIII.

et Ethio. op.

THEODO-
RVS IVB-
VENTI P
RICLI-
TANTIE
CESTIA

*Theo. of
Soc. & Sci.
C. Am.*

XLIV.

XLV

899. PAP. III. 14. INCIPIT.
deinde vero affirmante calumniam, id ipsum & super gnomobulam
gerat, "agnos ei: honoribus indicant. Fratres & demorum
mentis habitatorem aperte in tertium generationem subserue-
nt, & fratres, ut quanto celerius ruerint, tandem huius pietatis
dilectione utrumque proficeret. Digringunt enim eis, ut & boc causam
voluntatis & paradygam a memoria committentem. Ceterum
quoniam et in se foris ex laboribus suis loquiles & nobil agens; que
accidit, omnium quatuor Imperatoris: Aene penae manum tuando
in vertice meo, & cum a quantum tibi fit am. Qui parum, tanquam
indigen, recensare, coecilius ad eo hoc faciat. & centrum suum
te diu habere: quas eadem ad hoc auferreceperit, dicens: "Mihi
quod quis habes sollicitari: prae mecum, & tolle lora ad decem,
& tua dea carentes, nesciis que Theophanes de iniquissimum
Imperatoris rebus gelitis.

Quod ad eis pertinet Occidentales, produnt Annales vetores Francorum, celebratum fuisse hoc anno Concilium Aquitaniensem occasione motu & questionis de proeditione Spiritus sancti, & de anno qualis sub Caroli filio Ludouicio conscripti habent: *In isto gestis, Imperator de cuncta Europa annis reuersu, unde Nomenem Concilium habuit de precessione Spiritus sancti Quamque questionis annis quae dominica Biscayensis primi constituta. Cum deponatur causa Hernani Episcopus* ¶ *Yuramentum est atque* ¶ *Iste Episcopus & Adelardus ab aliis monasteriis Corbeia Romam ad Leonem Papam misi non. Agatius est etiam in eodem Concilio de situ Ecclesiastice & canentes ratione corum qui in eis Deo ferme dicuntur, ne aliquod regnum in ea definitum est, proper virtus, vi, violencia, magnitudine, hanc annale cadent & alii omnes.*
Intra regnum domini nrae nomine I. ecclasiæ non ob his

Hic monendum est paramus Lectorem, non de his dubitatum vel tractatum, nam Spiritus sanctus à Patre, filioque procedet; sed quod tum apud Hispanos (vitadiuum & suo loco pluribus diximus) tum apud Gallos adiecte fuerint Symbolum quartu illa syllaba, **Filioque**, non id bene factum esset, vt ita auctum Symbolum, in Ecclesia carceretur: Accepterant enim licentiam à Leone ipso Romana Pontifice Franci, vt licet eis Nicenam Symbolum sive dixerimus Constantiopolitanum, in Ecclesia canere. Sed cum ipi illud canerent cum eo adiumento: inde oborta eft conseruare, num licet tali apostoli fyllabi, legitime in Ecclesia can: posse, cum alioquin de ipsa processione Spiritus sancti, disputari minimè debuit negi: in controveriam audie, cum fance Leonis Magni autoritate confarere (vr̄ nobis s̄ loco dictum est) recte dicti spiritum sanctum à parte Filioque procedere. Quid autem acutum sit Romanus 1 legatis à Synodo milvius vetera nos docens Ecclesiastica monumenta ex Zmaraqide, Carolum epifolata, in qua ipsa acta a inferuntur hac in cypriote notaria.

Ratio, qua habuit a eis de Symbolo Fidei in Secretario B. Petri Apollonii & D. Leonio sanctissimum & ex ecclesiastico Papam & Iulianum & Bernatianum atq. Ioh. Episcopos [in] Adelardum Abbatem uisus. D. Caroli Imperator per Inductionem fecundum.

Etiam si credidimus non sicut fidei, sed sicut rationis, non sicut rationis, sed sicut fidei. Credo, eadem collatio ad hoc vix procederet, ut etiam uera certa dispatio, quam ut proba collocare habenda esset. Et si non eadem sive proprietas seruamus, in quaestione tardiori uale, iste etiamen cursum seu hanc et summam conclusionem non sumus definitissim.

quibus siue vacuu eis, sacra fidei altiora mysteria, subtilliora ag-
sacramenta, ad quorum indagationem pettingere multis valent:
multi vero aut etatis quantitate aut intelligentie qualitate pra-
editi, non valent. & ideo (ut pradiximus) qui potuerit, & no-
uerit, salutis esse non poterit.

Mis: Si ergo ita est, immo quia ita est, quod non credere, non
lacet, & non facienda, docere licet: Cur non licet cantare, vel
antidolatriciter docere? Papa. Lacet, inquam, licet docendo cantare, &
autando docere, licet dividere in productis, non scribendo nec can-
tando licet inferre. Mis: Quia ergo viribus, notum est, quod idem
est ratio, ut et Symbolum cantando vel feriendo inferatur, illuc
dicitur vel dicatur: quia illud quia idem Symbolum condic-
tur, non inderetur, ut et cetera principes Synodi, Cal-
cedonensis, scilicet quartaria Confessio in opulenta quas, quinta, &
sexta, & nouum vitra Symbolum a quaque qualibet ecclesia at-
te, se laudauit huiusmodi, deuotius condere, & in veteribus tollen-
do, addendo, mutando ante omnes quae sint infraevident, non
liberantur immorari. Sed hoc quaro. Hoc vel dicatur, rogo:
quia idem docere bonum est: bonum donec sit ad credendum, ita
ad cantandum, &c. sicut in aliis infertus fuisse. Papa: Expon
teri & valde bona, virpet tam fidei sacramentum magnum,

quod non licet non credere, quisque ad hoc valer pergit.
Misi: Numquid non bene idem tum et res essent, si quan-
tum luctus addendo filibus, tunc perire essentiam fidei sacra-
menti credis deinceps faciliter rediretur? Papa: Sicut
non audeo dicere, non bene scire, si esse fuisse, quia proculdolis
fuit exteris qui vel omnib[us] fecerint vires & non tam humana
vires dum. Aliud est ap[er]tum: p[ro]fessio ficerunt: ita ergo, non audeo
dicere, et sic nobis minus interlexisse, perpendit, quia dimis-
serunt, vel cum dimissoe vlt[er]a metteretur, sicut & cetera prohibi-
tu[m] & tu videtis quid sentias de vita. Nam et ego me illas
modicis praefare, sed etiam aliud aliis mib[us], ut coquare praefatu-
ram. Misi: Ab ista etia Pater Deo n[ost]ro protegente illud, a nobis
ut nos quicquam horum cogitemus, vel aliam, vel superflua inflam-
mari in diuinis rebus humanis laude cupido ne priuatis, ut si nosmet
sili non tantum praefare, verum etiam coquare praesumimus: sed
et antum facilius hanc temporis qualitas est, imbecillitatem & fru-
stram caritate consueta, illud querimus, in eo laboramus,
ut quia finis mundi appropinquat, in quo facta praevis sunt, tem-
pore persona loco: sed istud inter exter a maximis factis his inscri-
prodeat valeamus. Quo ergo fideles obtinuimus in factu oblationis fidei
et deinde fiduciam; & ritecum quo praefatum Symbolum a quic-
cumque sacerdoti accepimus: & quod si Ecclesiastis a congrega-
tione fidei sicut sentimus, vix & ciborumque atque per hoc & multa iam
plurimos doles & sine his vix, in fine seculi de Luce mystico
si teneatur, utrumquid esse cognoscimus, que nequaquam infre-
mentur, nisi cantaretur: melius nobis visum fuit, cantando tan-
tos instruire, quam tacendo indecens velut impudenter. Sicut fore
aliter in tunc, quantum sita bolte militia in scientia quanta can-
tatur, qui namquam fecerint, nisi cantaretur: fortasse no-
bus tenores, & si tua etiam conseru, ut cantaretur, acquisi-
ceret.

Papa : Interim aſſentio : Venerant̄ amēn, quæſo, rponde mibi
Nam vnuam ſtuſionem ſodis miſeris & ſacra menta, que ſymbolo
non conteretur, ſuo quinque, quo ad hoc pertinere paſſet.
Carbelius eſe non paſſet, ſymbolo inferendā & propter compen-
dium minuti intelligentiam, et cuiq; laborum, aſſidera fui ? Mifia
Nequamq; qui non eſt opus euenie neſſet papa : Papa : Ne
eouia, certe plurima ſunt his finis, qua ad capientem
creden- Catholice eſt non poſſit. Mifia : Dabo ne aliquid, non
dico ſublimē ſed hinc finale ſymbolo deſceſſe ? Papa : Nem
pe dabo, & abundanter dabo. Mifia : Da primo vnuam, & ſine
cife fuerit, deinde alteram.

Papa: Quia amicè agere contentione, quod agitur, & pro
vitri anima, partum queruntur salute, quod queritur [arg] vinam
quiescere aliquid businissimè in, maioriore seu in minoriori Eccle-
sia si in Catolicis vivit utriusque queritur, ita per omnia paci-
fice & peruerba, intentiose queretur, sic quod forsè de tam
curerendo impligatur tenet, loquuntur, detinunt considerant locum
& dubitum quis enim de die dicitur Domini.

Et nocturna dilatatio congrua data, ut Papae: Numquid magis salutare est credere, per uniusunve non credere soritum san-

et pater et filius, per amorem non credere spiritum sanctum à Filio sicut à Patre procedere, quam Filium credentes

Deum à sapientia Deo exaltatē Deum iacet et ea Deo auctorē est.

602

PETVNT
LEGATI
VT CAN-
TARE LI-
CET
QVOD
CREDI-
TVR.

LVI

LVII

NIA Q

NIA QV
CREDVN
TVR CA
TANTVE
IN SYM
B-OLo.
+ Cesar

LVII

LVII

三

3

quid ad se venire prescipit. Et quod vera persona ex mortuis resurget, confutis scilicet recitandis preciosis, causis resurrectionis. Cumque haec explicata, se venturam nostram respondeat, et duc legem et realitatem secundum quae, recte et tertia ad eam correspondunt. Sed etiam de dicuntum sermonem cuiuslibet ab eo interponendum est. Non solum ut vobis datur, donec capiam psalmos tuos et consuetudines et. Quod si quid in corpore iam Regis cum veniet: ut ad imperium suum reverti venturam imponit, et marginavit. Ad hanc velut in epistola, niente conformatio: Ego Imperator, impetum tuum semper praescripsi in omnibus exercituum patrum, ut tandem Deum tuum vobis praefeceremus non dubitare, quem omnibus interponendum est, omnes noscum faciemus. Hoc et per misericordiam praescientiam vestram, postea pateremus a vita corollationem multo amissioris, ut Deum primus et secundum scimus, post haec tamen consequenter imperii cognoscere esse obremperandum. Ita tunc mandatis collationem, hanc inservia et creatura regnum scimus. Denim illi et cunctis in terra mortalius preponendum non ambo: nec tuum esse credidi quod habui inimico et perfidissime ratione contumaciam. Ideo non Regis praesuppositio inobedientem et contemptum, ut malevoli eximantur, sed potius propriam tuam scidem, quia Deum debito evadere curam, et ita consequenter ad terram expeditum ferentur. Itam enim responsum rex optimus amplius: Gratias, inquit, habeo Episcopis: quia qualiter te credi credimus, talentum tene te expertus sum. Nam aliqui quidem fuerant, quibus tam facilius dice interprehendamus. Et de mea iniurianter et querendum poterant: sed virope sanctificata tua misericordia deinceps gratia habebet, et nullus de ceteris contra te accusatio neum auditur in me. Dei valente, promitte. Tu, et hactenus sequitur, Dei semper operis voluntatem, et summi nobis denotum et aliis pro melius Imperium flatu et amissione, &c. et de his fati-

I E S V C H R I S T I
Annus 810.

LEONIS PAP. III. CAR. MA. IO. IMP.
ANNUS 15. NICEPHOR. 9.

SEQUITVR Redemptoris annus octingentesimus de-
cimus, Indictione tertia inchoata quo Niciphorus
imp. persecutionem in monachos dannantes habet
Mechianorum prolequens, in alioveriam concurrit ty-
rannidem, de qua Theophanes, qui praefens ista specta-
vit, postquam diras & recens asinuturas exactiones re-
cenit, hoc ait: Denique militares principes more feruorum
tri Episcopis, & inferni ardore clavis noti. Aditius Episcopis
& mensuris tributum impotest perfundere. **Aurea** &
**av-
gente Ecclesie favâ a improbus, easdem, In sacra pro et
comum habeat, illud iusta de rugento exhibet Domino & pro
pera? Vi ergo perdita ista? Ait Ioseph Theophanes, ipsum
deridere contumaciter omnem Christianum proximum
diligenter.**

Sed unde (quis dicet) tanta impietas homini, in quo nec velitigium quidem Christiani pueris ineficer? Politus-
mus id quidem fatis intelligere ex ijs quae idem Theopha-
nites hoc pariter anno tradidit sicut in hisce numerum stu-
diostichorum Manichaorum, de quibus haec idem alit:
*Manicheum, quin Paulicius & Aringius discutunt, quoq;
in Physica & Lycaonia constitutis, confines eum habeantur, ana-
cofernenturque et, rufiposis coruscis semper & immolationis
buci cœgiatur. In quibus & cum Barathrus & atricis contris
cum injuriet his adiutoriis, hunc multitudinem cursum fugient.*
Taurum quippe in loco quadrati, fetio per cornibus aliigati,
terra in inservit, suum magistrum & voluntatem, occidi se-
cunt, horologe velint in mala via et vite molles, & incantato-
riis rivo, rictoriam tali, pertinente. De propter multitudinem
peccatorum nostrorum. Ipsi locum sub Imperio eius adepti
intendere condensaveri, unde multitudinem nefariorum eorum
corrupti sunt, scilicet heathopeanis. Qod igitur occidit
Manicheus fauoris Manichis, non potuit non odit
magnopeori Christianos, & eleemosynas facientes fecun-
dum ipsorum impietatum, suo loco superius enarratam.
Quam autem fuerit impius hiis formulis boltis Chris-
tianorum, vel ex hoc disce, quod hoc ipsi anno nono

III. Quam autem fuerit impius iste sauvissimus hostis Christianorum, vel ex hoc disce, quod hoc ipso anno nono

us Imperi dico Iuplicio complures neauit Christi-
anos, quos vii martyrio coronatos, ipsorum sanguine &
sacerdotibus laureis, dirata illa Ecclesia, anuerjari die ce-
lebrat, hocce elogio ipsi Graci in Menologio cordigunt
natalem diem vigilanteria mensis Iulii: *Commemora-
tio eorum, qui sunt in Bulgaria interficii sub Nicopoli & Stew-
artio imperiaturi anno nona imperi Nicopoli, quorunq[ue] ali-
lehabita plaga accepta, cum Christi regnum ne nos patremur,
multiplicebus & acerbiora temeritate fabelli, ex ira discesserent,
aliq[ue] esse obtinuerunt, ali similes vincili & suffici ent, aliq[ue] post
victori, ali deinde, carcerem & feme coniugati exprimerunt, &
corona martyris danni sponu, has Graci. De his etiam eadem
omnes Latini agunt in Martyrologio, vbi hos a Nicopoli
caro casus tradunt, necet Bulgari alijs tribuant. Fuisse quippe
dicitum ipsius adductum fecerit Manichorium Theodoreus
studita huius temporis scriptor relatur in Platone, sed
& fauile Ionomachis, id est qui supradicte Theophanes habet:
Tor habuite cornuta monstra vnum, quorum
ingulis directae infestant Ecclesiam.*

At quantum innovatum haec enim Manichaeorum rurum in Oriente sub Constantino Heraclio nepote superius pro ratione temporum sumos protegendi ex Luca scripto, qui floruit sub filio et filii Imperatoribus, quod hunc scripsit hilarius ad Archiepiscopum Bulgarorum: sic apposite reliqua profecitam, que non hoc tempore solum ab hisdem nefarij teri contingunt, sed ab Iesu Christo Imperio viisque Michaelis & eius successorum Leontium anno ¹ tredecim. Sic enim air, de Sergio influentes narrationem, qui camdeni heretici paulicorum colupsum restituit. *Nest longan (inquit) tempus abit, cum extrema est alter veritatis munificus ex locis Tlaxiaca yecimus.* sic enim in illa tracta arata dictu, in eoz vero dynis quadam nec erat, tunc fuisse nisi Sergius, qui adhuc maxima propria seruus: *Sergius qui malos ex eis evitare lipo fecit, & per eas Christi unita diuinitate: Sergius acer quis sub oina pelle lupo, virtutem aduentum finaliter, quia, hinc a parte plurima fuscum factus est: Sergius Crux Christi habens, ut impetratus in Christi Matre Sancto, contumeliosus est: Sergius Christi Apollonius adulterans, qui & Prophetas eis habuit, & a diuina intuere virtus ad fabulam, & mendaciam convertit: Sergius Christopherus Ecclesia pertinet, qui Dei Filium conciliavit, & sanguinem ei sacramentum solutum dixit, & Spiritum gratiae contumeliam fecit. Sergius qui tractatus se esse mentiens, laudato stellam se esse iactabat, in quod dicitur innotescit, nos pauca censuimus. At enim epion, nec omnis enim ex necessitate committit antis facit.*

Hic itaque Serenus intendebat adhuc annis. Manicheus enim
adherentis, si in auctoritate illa, exercitum perducere, pra-
visor factum est. Ante id, scriptis. Ita monitione convenebat, tempore
seculi a mortuis, vel ex sarcophagi genua ducere, vel ex terra
ex mortuis natis, alias ex summo seculo erroe seduci. Ad te
quodcumque inveneris illa auctoritate, ut ex exercitu sagittariis,
tunquam exponamus, quia ratione miser in hac heresim lapsi su-
stende ex ipsius vestra officia nullusque fuit, aut patiens qualis
erit in felicitate summa. Hoc ignorat enim natus adhuc offert, ut dixi,
ex summi quamdam etiam in sociis mortibus non unum, sed etiam
Manicheum. Alio vero diabolus sectatrix, ut callida erat ac subdola,
in tuncenam elocuta.

Audio, domine Sergi, te litterarum scientia & eruditione praestantem esse, ac bonum praterea virum vsque mea. Dic ergo nobis, ut atra Evangelia non legimus? Quoniam die verbis decimis, nec scriptura potius in mens nequaquam venientem quod latet, ita respondet: Nobis ista regula non licet, sed facti satisfactione dantur, at illa: Non ita est, inquit, ut prius: nec enim personarum est acceptio apud Deum: « Omnes siquidem homines vide fratres falsos per Dominum, & ad agnitionem veritatis venti sunt. At scilicet vestigium Dei vestrum adulterum, & mysteria occultant quia non Evangelio contineant, idcirco vobis adulterum in omnibus quo legimus, qui scripta sunt, sed quædam legimus quædam emittunt, ne potius pertinere ad cognitionem veritatis. Scriptum cunsumus in eis, quod in deo quidam dicunt: « Domine, Domine, nonne in rōmione non laetiora dicimus, & varietas multa festissima! & respondens Rex dicit: Abs, amen, docem doce, non vobis nos. Scrutare & vide, ut a scriptura sit. Quoniam ergo ista est prius, quam Deus dicit: Non nō vobis.

SERGIVS
INSTAV-
RATOR
FABRISSIS
MANI-
CHEO-

V.
PRIMOR-
DIA SER-
GII MA-
NTICARII,

MAN-
CHARA
QVOMIN
DO TEDV-
CIT SER-
GIVM.
b.1. Tim. 2

5 Mag. 7